

STUDENTEN WEEKBLAD

19e JAARGANG.
No. 21.

REDACTEUREN:
G. NAEFF, E. J. GRATAMA SEN., B. D. H. TELLEGEN,
MEJ. E. G. F. W. VAES, G. J. DE GLEE.
VAST MEDEWERKER VOOR DE RUBRIEK MUZIEK: C. C. J. DE L'ESPINASSE.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

VRIJDAG
23 MAART 1917.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIEN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS / 4,—, BIJ VOORUITBETALING / 3,50 PER JAAR. DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER. DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 12½ CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

69^{STE} DIES-NATALIS VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS



1848

1917

BERICHT.

Uit de Redactie getreden:

Mej. G. F. M. J. VAN GELDER.

Inhoud.

In Memoriam Mej. D. van Gelder.

De 69ste Diës van het Delftsch Studenten-Corps.

Delftsch Studenten-Corps.

Rede, uitgesproken door den President van den Senaat van het D. S. C., den heer W. Six Jzn., bij gelegenheid van den 69sten Diës Natalis.

Weekverslag.

D. S. Debating-Club.

D. S. Caroussel-Vereeniging.

D. S. Schaakclub.

Delftsche Studenten-Bond.

De Almanak 1917, door d. G.

Gedachten en Gedichten.

Over S. W. en over Studenten, door S.

Naar aanleiding van de Debating-avond op 15 Maart 1917,

door S. N.

Brieven van een O. W.'er, III.

De café-ziel, door Albrecht.

Studentenbelangen.

Het Nederlandsch Studenten-Congres, door H. G. C. Cohen Stuart.

Nederlandsche Studenten-Congres, 2e en 3e Kennisgeving.

Vereenigingsleven.

Dispuutgezelschap G. I. O.

A. N. V. — Dr. René de Clercq, door B.

D. S. E. V. Bestuursamenstelling.

Snjeuntojounsselskip „Frisia“.

Ingezonden.

Aan den heer B. D. H. Tellegen, door G. J. de Glee.

Studiebelangen.

Schrijven Centrale Commissie.

Ontwerp-regeling der organisatie ter behartiging der studiebelangen der ingeschrevenen aan de Techn. Hoogeschool.

Een Verhaal.

Errata.

Technische Hoogeschool.

Aanmelding Ingenieurs-examens, Afd. Scheik. Technologie. Mededeelingen.

Agenda.

In Memoriam Mej. D. van Gelder.

Een keisteen in 't O. D. geworpen
geeft roering in den taaien stroom.
Een kakelroep in 't hoenderpark.
Stoort dichters in hun dichterdroom.
Een onweersbui met dreigend flitsen
doet kippen schudden op 't gepluimt.
Een plons in 't water, zongekoesterd
wekt hengelaar die zijn plicht verzuimt.
Een havikschreeuw in ijle luchten
doet kiekens zoeken naar de kloek,
De plotsche gang van Dé van Gelder
doet ons star zwijgen als een boek.
Gij draagster onzer inspiratie
Gij troostster in komkommernood
Gij die met-altijd zooveel statie
Het weekblad uw gedachten bood,
Gij Venus die de zon verduisterd
onz' leidsvrouw zelfs bij lichte maan.
Gij schutsvrouw die het brooze scheepje
te sturen wist langs strakke baan.
Gij die met enkele pennestreken
het hart ons roert tot op den grond.
Gij die door zwijgen zooveel leed geeft,
met schrijven ons vermeestren kond.
Gij die het minste muschje leed spaart
en weende in de koude nacht,
als gij zaagt 't lichtje op den toren
En aan den torenwachter dacht.
Gij muze die onz' pen bekoorde,
Dat gij het zijt die rust verstoorde
van ons gemoed; 't is wreed.
Hoe vinden wij zoo gauw een ander,
Een stiller kracht een kracht'ger stille.
Wij zien elkaar aan... zien elkander
het oog betraand, 't is om te gillen,
te weenen wil ik zeggen, en nog meer!

Wie was het die steeds corrigeerde
ook bij afwezigheid van ons,
die steeds het pseudoniem beheerde
tot groote ergernis van ons.
O met Macbeth zou 'k willen roepen:
Nooit gruer dag zag ooit mijn oog.
Nooit sloeg men zulk een kwade wonde
die 't helen niet en wil gedoog.
Uw heengaan is de zon verduisterd
Een halm, den drenkeling ontglipt
Een duit ontstolen aan een stakker
Een levensdraad die's doorgesnipt.

Eilaas het vlammend zwaard des tijdgeests,
Zijn zwaai niet onderbreekt voor één
Zijn doel lag in ons midden,
En wij gaan onze weg alleen.

DE REDACTIE.

De 69ste Diës van het Delftsch Studenten-Corps.

Op ons voetstuk van blanke onzijdigheid wenden wij ons naar een kant, onze alzijdswarende blikken vereenigen wij in één, gericht op het Corps.

Morgen, heeren Senatoren! Morgen, leden van het D. S. C.! Wij spreken met onze strakke neutrale monden de welgemeende gelukwensch uit met de 69ste Diës en daarbij de hoop, dat in de komende tijden — de toestand van nu gedooft het zeker — groote vooruitgang en opbloei te beleven het Delftsch Studenten-Corps beschoren zij.

DE REDACTIE.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

REDE

UITGESPROKEN DOOR DEN PRESIDENT VAN DEN
SENAAT VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
DEN HEER W. SIX JZN.

BIJ GELEGENHEID VAN DEN 69STEN DIËS-NATALIS
OP DONDERDAG 22 MAART 1917.

Mijne Heeren,

Leden van het Delftsch Studenten-Corps.

Rustig te midden der sombere tijden, rustig en zeker, gelijk de beek haar wateren voort stuwt, ook bij storm en onweer, heeft ons Corps haar loopbaan weer met een jaar verlengd. Groot en krachtig staat het thans te midden van de sombere toestanden daar buiten. Wel heeft in het begin van deze jaren van strijd in de buitenwereld de invloed zich ook in onze kleine studentenmaatschappij doen gevoelen, wel hebben we ook bij ons de echo gehoord van den nood en het strijdgewoel om ons heen, maar snel heeft ons Corps zich weten op te heffen uit de moeilijkheden die van dit alles het gevolg waren.

Dankbaar moet het ons stemmen, waar de nood zich in vele opzichten ook reeds hier te Delft deed gevoelen, dat het onder de tegenwoordige omstandigheden toch nog mogelijk bleek onze Diës te herdenken zooals we dat alle wenschen, te vieren in deze zalen die ons allen lief zijn, omdat een zoo groot deel van ons Corpsleven er zich in afspeelt.

Wanneer anders zouden wij het grootsche in een vereeniging als het Corps zoo kunnen voelen, dan op feestdagen als heden. Weinigen zullen er onder U zijn, die bij het inluiden van het nieuwe Corpsjaar, die in deze plechtige oogenblikken, als eerste opwelling niet iets van trotsch in zich voelden tintelen, trotsch voor ons Corps, dat een zoo hechte en machtige band tusschen ons allen vormt in ons studentenleven en voor velen zelfs nog daarna.

Maar toch wanneer we dan weer na de eerste opwinding ons gaan afvragen, of dat Corps kan beantwoorden aan alle idealen die we ons daarvoor kunnen stellen, wanneer we aan de hand van de Corpsgeschiedenis nagaan wat er in de loop der tijden uit het Corps is gegroeid, dan lijkt het mij onmogelijk om in alle opzichten tevreden te zijn met hetgeen we bereikten.

Wanneer we trachten de ideeën die we ons kunnen vormen over een ideaal Corps te definieeren, dan geloof ik dat we daarbij twee geheel afzonderlijk staande behoeften, waarin we zouden willen dat het Corps voorzag, kunnen onderscheiden.

In de eerste plaats de zorg voor gezelligheid en ontspanning, hetgeen onafscheidelijk met zich brengt het vormen van een ideëlen band, de band van vriendschap en saamhoorigheid, die niet alleen in ons studentenleven van zoo groot belang is, maar die ook dikwijls nog lang daarna kan blijven voortbestaan. In de tweede plaats het behartigen van meer nuttigheidsbelangen, die in geen enkel opzicht behoeven samen te gaan met vroolijkheid en feestrumoer, maar hetgeen het Corps weer zou kunnen maken tot de veelzijdige vereeniging, die het eens is geweest.

En als we dan nagaan, hoe we thans staan tegenover die ideale voorstelling en hoe we eens daar tegenover hebben gestaan, dan kunnen we met voldoening opmerken, hoe in de loop der jaren, door het oprichten van steeds nieuwe gezelligheidsvereenigingen, die bijna allen zonder uitzondering zich kunnen verheugen in een krachtigen bloei, hoe daardoor de eerste wensch in vervulling is gegaan op een wijze die steeds meer onze ideale voorstelling nadert.

Geheel anders is het met de overige belangen der studeerenden. En noodzakelijk moet zich dan bij ons de vraag opdringen: Hoe komt het dat ons Corps in dat opzicht zoo achteruit ging, terwijl het daaraan toch voor een groot gedeelte haar machtige positie, vooral tegenover de buitenwereld te danken had?

Ik geloof dat we de oorzaak dan in de eerste plaats moeten zoeken in te veel conservatisme, het te veel vasthouden aan oude gebruiken, zonder daarbij het oog te houden op den voortgang der tijden, die steeds weer nieuwe behoeften met zich brengen. Ons Corps raakte achter bij het voortschreden der jaren!

En dan moeten we ons wel afvragen of we bij zijn ontwikkeling het Corps de tot nu toe gevolgde loopbaan moeten laten vervolgen, of niet een hervorming gewenscht zou zijn, die het weer in ruimere behoeften zou doen voorzien.

Maar laat ik bedenken, dat ik mij niet mag verliezen in beschouwingen over de toestanden die niet werden bereikt, die misschien zelfs niet te bereiken zijn, dat we thans hier zijn samen gekomen om te herdenken, dat weer een jaar is toegevoegd aan het bestaan van het Corps; het Corps zooals het op het oogenblik is, dat we allen liefhebben ondanks het feit dat er misschien nog veel in zou zijn te verbeteren. Laat ik bedenken dat heden voor ons allen een feestdag moet zijn, waarop ik Uw vreugde niet mag vergallen, door te vergelijken de idealen die we ons zouden kunnen vormen met hetgeen wij hebben bereikt.

Bij het herdenken van het afgelopen jaar wil ik dan eerst voor U herinnering ophalen de droeve dagen, de dagen van rouw voor ons Corps, die helaas ook nu weer niet uitbleven. Allen zult ge U duidelijk herinneren welk een gedrukte stemming er hier heerschte, toen ons den 5den April de doodstijding van den heer G. van Diessen, den laatst overgebleven oprichter van het Corps, bereikte. Wel moeten we op een dag als heden voelen, wat wij aan hem verschuldigd zijn.

Kort geleden werd het Corps ten tweeden male in rouw gedompeld, bij het overlijden van Prof. Dr. H. G. Jonker.

Ik wil U dan thans geven een overzicht van de voornaamste gebeurtenissen van het verlopen jaar en van de geschiedenis der Corpsvereenigingen. Wel weet ik dat de meeste dezer feiten reeds in de Almanakverslagen van dit jaar werden opgenomen, maar toch lijkt het mij wenschelijk om ze heden nog eens in het kort te memoreeren, omdat ik weet dat dit slechts ten gevolge kan hebben dat we ons zullen verheugen in de bloei van het Corps.

Ook dit jaar weer gingen we na de Diës-viering op 23 en 24 Maart van het vorige jaar een stillen tijd te gemoet, een gevolg van het op komst zijn der examens.

Slechts valt er hier uit het tijdperk voor de vacantie te vermelden, dat de Delftsche studentenwereld door den Senaat werd vertegenwoordigd bij de lustrumviering te Utrecht. Een gastvrij ontvangst bij den Senatus Veteranorum viel hem daarbij ten deel.

Begin September zette het Corpsleven weer met volle kracht in. Een groot aantal nieuwelingen maakten als groen de periode door, die hen moest inwijden in het studentenleven, dat ze hier zouden tegemoet gaan. De animo van de zijde onzer leden was groot in dezen korten groentijd. Aan hen is het dus niet te wijten dat deze nieuwelingen, ook na de inauguratie, voor een groot deel als vreemden bleven staan tegenover het Corps.

Wanneer zult gij, eerste-jaars, dan eens begrijpen wat de moreele verplichtingen zijn, die ge bij het toetreden als leden op U hebt genomen! Is het dan voor U zoo moeilijk ook iets van Uw tijd en van Uw krachten te geven aan de algemeene gezelligheid, aan het vormen van de band tusschen de studenten, waarvan ik U zooeven reeds sprak. Wat moet er van ons dierbaar Corps terecht komen, indien gij

voort gaat op de weg die gij zijt ingeslagen! Voelt ge dan niet dat daarvan een langzame vernietiging van al het schoone dat onze voorgangers hier tot stand brachten, het gevolg kan zijn.

Den 23sten en 24sten November vierde de Societeit Phoenix met een tweedaagsch feest haar 14de Lustrum, waarbij ook I. G. O. V. voor een deel bijdroeg tot het welslagen der feestelijkheden. Onder de vereenigingen is de Societeit wel degene, die het meeste de terugslag der abnormale tijden moest gevoelen. Wel laat het zich aanzien dat zij die thans weer geheel te boven is gekomen; laten we hopen dat geen nieuwe moeilijkheden haar meer zullen treffen, al zal ook zij zich moeten wenen aan die ongeriefelijkheden, die thans ook voor ieder daar buiten zijn weggelegd.

Een week vroeger dan andere jaren kwam ditmaal de Almanak uit. Een woord van dank aan de redactie is hier op zijn plaats, voor haar rusteloos werken om dit boek te maken tot een blijvende herinnering aan het afgelopen jaar. Jammer dat ook thans weer het geringe aantal inzenders de eentoonigheid in de hand werkte.

In Odin ontwaakte dit jaar nieuw leven. Er worden voor de leden talrijke boks- en schermavonden gehouden. En nog kort geleden bleek op de inter-academiale wedstrijden, dat die niet nutteloos waren besteed.

In December gaf Apollo een uitvoering die getuigenis aflegde van het feit, dat onder onze leden ook het muzikale talent niet verwaarloosd wordt.

Vrije Studie staat in haar lustrum-jaar; krachtig heeft het zich thans weer opgericht na de periode van inwendige twisten.

Toen in den zomer steeds weer nieuwe berichten van Laga's tegenspoed bij de wedstrijden ons bereikten, moet dat wel een harde teleurstelling zijn geweest voor de oude Laga-roeiërs, die de laatste jaren zoozeer Laga's roem hadden weten hoog te houden. Onze beste wenschen zullen de jonge ploegen dezen zomer bij de wedstrijden vergezellen.

Caroussel werd door verschillende omstandigheden genoodzaakt haar jaarlijksche uitvoering ditmaal wat later te geven dan gewoonlijk. Moge die uitvoering getuigen van de bloei waarin de vereeniging zich ondanks de moeilijke tijden verheugt.

Mocht het vorige jaar van dezen plaats worden opgemerkt, dat tooneel de verwachtingen nog gespannen hield, thans kan daar slechts aan worden toegevoegd, dat die verwachtingen bij ons allen nog steeds gespannen blijven.

De Tennisclub werd gereorganiseerd en gaat thans een nieuw tijdperk tegemoet.

De Schaakclub wist dit jaar weer de naam van Delft in de studenten-schaakwereld hoog te houden, doort kort geleden wederom de kampioensplaats te veroveren.

De D. S. A. F. V. hield een goed geslaagde „photo-salon.”

Laat dit genoeg geweest zijn om U weer voor den geest te roepen, het afgelopen jaar met al zijn vroolijke gebeurtenissen en feesten, laat dit genoeg geweest zijn om U met een sterk vertrouwen in de toekomst van ons Corps en van de Corpsvereenigingen, het nieuwe jaar in te doen gaan. In dat jaar zullen de voorbereidende maatregelen voor ons 14de lustrum worden getroffen. Een moeilijke taak is daarbij de Feestcommissie opgedragen, waar we zoo weinig kunnen vermoeden, wat ons die toekomst zal brengen.

Mijne Heeren,

Moge een eendrachtig samenwerken, het opzij zetten van alle persoonlijke belangen, om slechts de bloei van het Corps te verhoogen, aller streven zijn gedurende dit jaar. Moge dit feest waarmede het jaar wordt ingezet, tintelen van jolige vreugde, moge het een beeld zijn van ons aller liefde voor het Corps!

Ik wil hier eindigen met aan onzen hoogsten wensch, de eeuwige bloei van het Delftsch Studenten-Corps, dezen dronk te wijden.

Weekverslag.

Als men nog 3 lucifers heeft moet men er zuinig mee zijn niet waar? — ik steek dan ook altijd mijn sigaret aan de lamp aan, anders moet ik me geheel in donker uitkleeden; — als er weinig gas is, moeten we nog maar steeds op de leeszaal blijven huizen. Maar wij betreuren het nog steeds niet, denk dit vooral niet, 't is er immers veel gezelliger dan beneden, we zitten allen zoo broederlijk bij elkaar, dragend het leed van den oorlog.

En wat heeft deze toestand niet een beschavenden invloed? Hoe zijn die verschrikkelijke ouderejaars niet veranderd? Zij willen zelfs wel heel mak op rechte stoelen zitten en de steeds aanwezige, vreemd gecombineerde, pas opkomende militaire kaste met rust laten in de niet besepte

weelde van de luie. Ja, dat komt nou van al die dichte boeken om je heen. De gokkers, de arme magere, van hartstocht uitgemergelden, zij spelen weer den ganschen lieven dag, misschien wel uit vrees van onder de macht der boeken-legioenen te komen.

Een klein particulier feest is het eenigste wat er is geweest, maar geschoeid op goede leest enz.

O, het is zoo genoeglijk op onze leeszaal, men zou er best kunnen slapen; men begrijpt dus wel, dat er niet veel voorvalt. Maar waarom moest deze Vrijdag een hopeloos hinderlijke vervelende bête-gelach-verwekkende goochelaar dit alles bederven? Wie hem op dit uur heeft binnengehaald of -gelaten, heeft toch al heel weinig idee van het ware.

En nu maar de oogen gericht op den Diës. Ik mag lekker als S. W. redactie de schoone rede van onzen praeses vooruit proeven; en zodoende kan ik dan ook 's avonds juist op het goede moment lachen.

D. S. Debating-Club.

Voor de, vooral aanvankelijk goed bezette 4e Huishoudelijke Vergadering, op Donderdag 15 Maart 1917, trad als inleider op, de heer W. Hamburger, die de volgende stelling verdedigde: „De noodzakelijkheid van een wetteloos huwelijk.”

Een van de grootste bezwaren van 't wettig huwelijk noemde spreker: de achteruitstelling der vrouw, en lichtte dit met verscheidene wetsartikelen toe, zooals bv. de gehoorzaamheid door de vrouw aan haren man verschuldigd en hare verplichting hem te volgen, het verlies van 't beheer over haar mogen, en ook, dat de vader alleen gerechtigd is de ouderlijke macht uit te oefenen. In een zeer eigenaardig en onnatuurlijk gesprek, tusschen een jong meisje en een jongmensch, vóór zij in 't huwelijk treden, trachtte spreker 't onzinnige van deze wetten aan te toonen. Niet enkel de gelijkstelling der vrouw, maar ook 't groote gemak waarmee een vrij huwelijk ontbonden kan worden, noemde spr. een van de groote voordeelen. Daar bij afschaffing van 't wettelijk huwelijk, alle menschen, dus schijnbaar met veel nobeler beginselen een vrij huwelijk zouden sluiten, achtte spreker wettelijke bepalingen, bij eventueel uiteengaan der ouders, ter verzorging der kinderen overbodig. Wel beklaagde hij zich over de achteruitzetting der kinderen uit een vrij huwelijk, zoowel door de wet, als door de publieke opinie.

Ook kwam spreker op voor de ongehuwde moeder. Het onrecht dat men haar aandeed, zou blijven bestaan, zoolang 't wettig huwelijk behouden bleef en zoolang zou ook 't huwelijk, vooral in de gegoede stand, veel op een handelszaak blijven gelijken, waarbij de ouders — makelaars noemde spr. hen — meer op stand, geld en godsdienst letten, dan op de zedelijke belangen van hun kinderen.

Al deze bezwaren meende spreker door 't wetteloos huwelijk te doen vervallen, terwijl de tegenwoordige huwelijkswetten hiertoe onoverkomelijke bezwaren waren. Dwaasheid, noemde spr. het om een belofte af te leggen aan onbekende personen, en als grootste waarborg tegen losbandigheid beschouwde hij het, om 't huwelijk geheel alleen over te laten aan de twee belanghebbende personen. Het is inderdaad niet te verwonderen, dat velen dit niet met hem eens waren.

Aan 't slot van zijn verdediging, gaf spreker nog een overzicht van de evolutie van 't menselijk huwelijk en gaf daarbij de veronderstelling, dat ook na ons, nog vele veranderingen in de huwelijkstoestanden zouden ontstaan.

Verscheidene leden traden in debat en deze waren grootendeels een geheel andere meening toegedaan. Zoo de tegenwoordige huwelijkswetten gebreken hebben, waarom deze dan niet liever verbeterd, in plaats van ze te doen vervallen, daar wetteloosheid nog veel groter bezwaren zou opleveren. In de praktijk zijn de huwelijkswetten ook niet zoo verschrikkelijk gebleken, als spr. ze ons voorschilderde, wanneer men ze slechts naar de zin der wet en niet naar de letter opvat. Met 't oog op de scheiding der ouders, achtte men ook bij 't vrije huwelijk wetten noodzakelijk, voor de achterblijvende kinderen.

Ook verweet men spreker dat hij in zijn inleiding te veel de bestaande maatschappelijke toestanden negeerde.

Het spreekt vanzelf dat de inl. voor zijn repliek zich niet zoo grondig kon voorbereiden als voor zijn inleiding*) en dit had tot noodlottig gevolg dat hij in zijn repliek, vasthoudende aan zijn oorspronkelijke beweringen, wel sprak, doch geen antwoord gaf aan de diverse debaters. Alleen wilde hij wel in zijn stelling 't woord „noodzakelijkheid” door „wenschelijkheid” vervangen.

Met groote meerderheid werd hierna de gewijzigde stelling verworpen.

*) Zie hiervoor: „Pro en Contra” Serie I no. 6. Het Vrije Huwelijk door W. Hamburger.

D. S. Caroussel-Vereeniging.

Het Bestuur van de D. S. Caroussel-Vereeniging zal op Woensdag 4 April a.s., 's avonds ten 8 ure, een uitvoering geven in de Stads Manège alhier.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

M. Ch. G. de Bruyn,	President.
J. F. Ebeling,	Secretaris.
O. v. d. Toorn,	Thesaurier.
E. M. v. Berckel,	Vice-President.
F. 't Hooft,	Commissaris.

Delftsche Studenten Schaakclub.

Dinsdag 6 Maart werd de laatste wedstrijd van de inter-academiale competitie tegen „Lasker” te Utrecht gespeeld. De vermoedelijke stand (eenige partijen waren toen nog onbeslist) was Delft 23 punten tegen Utrecht 22 punten, zoodat deze wedstrijd zou beslissen over het kampioenschap. Beide vereenigingen kwamen met hun sterkste achtstal uit. Het gelukte Delft 7 winstpunten te behalen tegen Utrecht 1. De volledige uitslag is als volgt:

„D. S. S.”		„Lasker”.	
1e bord. Ortt	1/2	Fick	1/2
Van Hoek	1	Onnes	0
Wijnans	1/2	Lohman	1/2
Sijbolts	1	Palmboom	0
Dunné	1	De Waard	0
Heyting	1	De Beer	0
Mijnlieff	1	Seldenrath	0
Gevaerts	1	v. Nes	0
	7		1

Dank zij het enthousiasme van de Delftsche schakers heeft „D. S. S.” voor den tweeden keer den zilveren koning kunnen winnen. Indien het „D. S. S.” gelukt in de volgende competitie nogmaals als kampioen uit den strijd te treden, dan gaat de wisselprijs definitief in haar bezit over. Tot dusverre hulde aan hen die veel van hun vrijen tijd voor de vereeniging hebben gegeven om deze lauweren te bevechten.

Per abuis wordt dit verslag eerst in dit nummer opgenomen. RED.

DELFTSCHE STUDENTEN-BOND.

De Almanak 1917.

Een werk, dat aan de buitenwereld moet verkonden, wat het beteekent de Bondsbarret te dragen, waarin bruist het rijke studentenleven, met al zijn idealen?

Helaas. Er duizelt door ons stadje te veel, daar trilt te veel illuzie, om neer te leggen in enkele luttele pagina's. Terecht staat in de „Varia”:

„Wat Delft heeft van de Oost, het Oostersch dichtvuur niet, De kunstenaars zijn er wiskunstenaars, geen poëten.”

Zooals de schuit in de gracht voor het huis loom en langzaam voortglijdt, zoo glijdt bij het doorlezen van dit werk de inhoud loom en langzaam aan ons denken voorbij, zonder eenigen indruk achter te laten. Waarom toont men niet wat meer animo en getroost men zich eenige moeite, in plaats van zich bezig te houden met een ijdel gescherf van idealen! Wanneer men de Almanakken vergelijkt in opvolgende rij, wordt de inhoud en de hoeveelheid minder en minder. Zeker, we leven in een tijd van een over het algemeen minder krachtig studentenleven. Maar het is niets groots om vol belangstelling te zijn, zoolang men geen zwarigheden kent; eerst als men in een tijd van tegenheden volstandig blijft in belangstelling, zal er verwachting zijn van een krachtig vooruitgaan.

Het onderdeel „Mengelwerk” in dezen Almanak is klein. Is de werkelijke reden daarvan degene die men uit de voorrede zou kunnen opmaken?

De gedichten zijn voor het meerendeel zeer middelmatig, kunnen noch wat de gekozen onderwerpen, noch wat de uitvoering betreft op waardeering aanspraak maken. Slechts een enkel product van deze rijmelarij laat een gunstiger indruk achter.

(Zie vervolg Tweede Blad).

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 23 MAART 1917. No. 21.

De prozastukken kunnen zich in meer belangstelling verheugen en getuigen van een bewust en zuiver schrijven. De „Idealen” is een helder doordacht werk met een goede, echter niet geheel oorspronkelijke opzet.

De Varia is hier en daar een uiting van gezonden geest. Wanneer men echter minder zijn geestigheid uitputte voor pietluttige feitjes, maar meer zijn stof zocht in de belangrijkste gebeurtenissen en verder in karakteristieke eigenschappen en daden van personen, zou het werk, wanneer men het in latere jaren nog eens doorbladert, een betere herinnering zijn aan den studententijd en aan de personen waarmee men toen heeft omgegaan.

Het doel van den Almanak te stellen in de, voor het grootste deel opgeschroefde dichterlijke uiting van een enkeling, is de logiesche ontaarding van een in logiek verdwaalden tijd. Men zou beter doen te streven er een steeds te raadplegen werk voor het heden en een aangename herinnering voor den toekomst van te maken.

Het late verschijnen van dezen Almanak vindt zijn oorzaak in de zeer groote traagheid van den drukker. D. G.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

Over S. W. en over Studenten.

Weer legt het S. W. voor mij, en weer heeft het mij de wekelijksche teleurstelling gebracht, die het blijkbaar zijn plicht acht, telkens voor mij te vernieuwen. Want iedere keer, als ik het blaadje half of heelemaal niet tevreden op zij leg, denk ik met onverstoort geduld: nu zal het komen, het belangrijke, het beteekenende S. W., het S. W. als ware uiting van het studentenleven. Maar de volgende keer, wanneer ik het gelezen heb, blijkt het dezelfde waarde te hebben als het voorafgaande, en de spanning van de verwachting van het nu werkelijk goede deelt zich weer mee aan de dagen die komen.

Maar ten onrechte zou ik u in den waan brengen, dat ik de heele week over het S. W. denk. Natuurlijk niet. Maar ook niemand toch zal willen ontkennen dat het S. W. niet zooals tegenwoordig geheel uit onze gedachte sfeer dient te worden weggedrukt.

Het S. W. is of liever moet zijn de weerspiegeling van den geest onder de studenten, en zoo beschouwd, pleit het niet voor ons als het tegenwoordig S. W. een indruk van het studentenleven moet vestigen.

En het kan toch anders. Of zijn de verhalen van roemen bloeiperiodes van gelijke waarde als zooveel vertelsels „uit de goede oude tijd”?

Is ook deze herinnering aan een invloedrijk S. W. door volgende jaren onzuiver geworden, of was toen werkelijk de ideale tijd waarin allen meewerkten in 't belang van 't S. W. en niet alleen de redactie die taak op de schouders werd gedrukt.

Zoo was het in den tijd toen er nog de studenten waren met de origineele gedachten, de zotte invallen, de menschen met geest. Toen was nog niet de ziekelijke verfijning binnengesloopen met haar verlamming van energie. Toen werd het studentenleven iederen dag opnieuw gevormd en parasiteerde men niet op vroeger tijden, een principe in de mores neergelegd en deed men niet bête weg iets, omdat dat altijd zoo gebeurd was en vond men iets niet aardig, omdat vroeger geslachten dat zoo noemden. Wel zijn we veranderd wij studenten, zooals de anderen, in de tijden na die, welke ik zoo juist noemde. Nieuwe geslachten zijn gekomen, en een nieuwe geest is onder ons gekomen. Veel van het spontane is verloren en kalnte en beredeneerdheid zijn er voor in de plaats gekomen. En daar waar wij zóó veranderd zijn, daar is het niet goed nog te meten met de oude maatstaven. Wij moeten niet langer teren op wat ons van vroeger is overgebleven.

Dan zouden ook aan ons niet die eischen gesteld worden, die men hun stelde en die hun ook gesteld konden worden. Dan zou men niet langer verwachten, dat iedere student „grappig en origineel” is, zoodra hij een voet in de burgermaatschappij zet. Dan zouden niet langer die belachelijke ideeën over studenten en studentenleven heerschen.

Laten wij ons vrij maken van datgene waarvoor wij niet meer voelen, dat wat ons niet meer eigen is. Dan zal een normaler toestand geschapen worden. En misschien zal dan ook weer een geest komen belangrijk voor het S. W.

S.

Naar aanleiding van de Debating-avond op 15 Maart 1917.

Afgeluisterd gesprek tusschen 2 jonge menschen,
die van zins zijn een Vrij Huwelijk aan te gaan.

Hij: Wij zullen vrij zijn om te gaan waar wij willen, te doen wat wij willen, te zeggen wat wij willen...

Zij: Maar we zijn ook getrouwd!

Hij: Natuurlijk. Dat wil zeggen; we houden van elkaar.

Zij: (Met pathos.) Ja altijd zullen we van elkaar blijven houden, steeds elkander...

Hij: Ja, maar vergeet de vrijheid niet, die behoort ook in het huwelijk.

Zij: Wat bedoel je?

Hij: Nu wanneer er een van ons beiden 's morgens weg is, dan houden we niet meer van elkaar; dat is de beste manier om te zien of je van elkaar houdt of niet.

Zij: Dat vind ik niets aardig. Wou je mij dan laten zitten?

Hij: Nee, jij kunt het ook doen. Vrouw en man zijn gelijk.

Zij: Dus als we eens ruzie hebben, ga jij de achterdeur uit, en ik de voordeur?

Maar... wanneer er nu eens kindertjes zijn?

Hij: (Nadenkend.) Ja, dat weet ik niet.

Wie niet zoo gauw weg kan komen, die zit er mee.

Zij: Dan blijf ik maar; we moesten eens tegelijk weg zijn.

Hij: Waarom moet jij blijven? Man en vrouw zijn precies gelijk. Ik zou ook achter kunnen blijven en jou de vrijheid...

Zij: (Weer vroolijk.) Hé ja, dat is gezellig, dan blijven we allebei. Je bent toch beter dan je je voordoet. Je bent een...

(Toen heb ik me bescheiden teruggetrokken. Hij protesteerde niet eens meer.) S. N.

Brieven van een O. W.'er. III.

Den Haag, 1 Juli 1916.

Beste Jan.

Wat krijg je een eigenaardigen kijk op de wereld, wanneer je zoo hoog boven je gewone doen gestegen bent. Je merkt allerlei dingen op. De menschen om je heen doen allerlei rare dingen, die ze zelf mooi en prettig vinden, maar die ik nu als a.s. ontwikkeld mensch gewoon belachelijk vind. Je hebt maar op te noemen.

Wat zijn automobilisten anders dan menschen, die zoo gauw mogelijk daar trachten te komen waar ze niets te maken hebben? Wat zijn de menschen die op een hoog krukje aan een „bar” hun cocktail slurpen, anders dan geraffineerde baliekluyvers?

Waar haalt de vrouw de eigenschap vandaan om met de mode mee, klein of lang, dik of mager, roodharig of zwart te worden; nu eens zool-, dan weer teenganger?

Waarom trek je bij een concert een smoking aan; anders dan om te laten denken dat je er ook in gedineerd hebt?

Waarom staat in iedere boekenkast Schiller compleet? Waarom hangt in ieder modern huis een reproductie van Dürer in een smal lijstje boven de divan?

Ja, ik krijg kijk op de wereld. Dit is niets prettig; je wordt er nogal zuur van, en het geeft een grenzenlooze herrie thuis. 't Is niet alles om ontwikkeld te worden. Maar ik voel dat ik hooger stijgen en ik voel me als martelaar, wanneer ik ruzie heb. Thuis begrijpen ze me niet. Julie bloost wanneer ik uit „Faust” voorlees, Lucie gichelt en mijn vrouw zegt dat het niet te pas komt tegenover jonge meisjes. Dan sla ik het eerste deel van de „Sämtliche Werke” dicht en ga naar mijn kamer. Dan kijkt Napoleon's buste van de boekenkast vriendelijk op mij neer.

Ik ga elken avond uit, dan naar een concert, dan een opera, dan tooneel en ik weet over alles mee te praten.

Toch bevalt het me niet, maar dat schrijf ik den volgenden keer wel eens. Je oom Karel.

Overgenomen uit de „Vox Studiosorum”.

De café-ziel.

In den ouden tijd leefden in de studentenwereld twee soorten menschen: de bruten en de ernstigen.

De bruten dronken en speelden en vloekten. Voor hen schetterde het ensemble-Cuypers op kroegjolen de marschen van Sousa: dan kookte hun bloed en zij dronken en vloekten en sloegen de stoelen en tafels kapot.

De ernstigen zaten thuis: zij werkten en lazen; zij leefden in den stillen atmosfeer hunner kamers en streden den strijd der gedachten.

Maar toen de tijden groeiden, toen de studentenwereld ouder werd en de karakters minder uitgesproken, kwamen er tallozen die niet waren bruten en niet waren ernstigen; het waren de sympathieken zooals wij er thans zooveel kennen.

De sympathieken dronken, vloekten en speelden niet of niet zooveel als de bruten, maar zij waren niet ernstig en tevreden met het stille leven der gedachten. Zij hielden niet van het geschetter van blaasgermanen maar goede muziek was hun te zwaar; daarom voelden zij zich niet gelukkig. Toen kwam er onder de sympathieken een groot en knap man. Hij deed de belangrijkste uitvinding der laatste jaren: hij vond de café-ziel uit.

De café-ziel nu is een kweekplant. Zij wordt gekweekt, door een stek van de ware ziel te planten op den bodem der oppervlakkigheid. In een louwarme atmosfeer van plezierige onverschilligheid en quasi artistieke sentimentaliteit groeit zij voorspoedig.

De uitvinding van de café-ziel had succes. Om haar gebruik te verspreiden, haar groei te bevorderen vond men het strijkje uit en het cabaret. Maar nergens maakte zij zoo'n opgang als in de wereld waar zij was uitgevonden: de studentenwereld.

Men begon namelijk eischen te stellen aan de studentenwereld: zij moest voldoen aan eischen van fatsoenlijkheid, maar mocht toch haar karakter van jeugdige losheid niet verliezen. De buitenwereld maakte bezwaar dat de toekomstige leiders der maatschappij, de zogenaamde intellectueele jongelingschap voor het grootste deel bestond uit bruten. En de buitenwereld bereikte iets: de bruten raakten in de minderheid, de sympathieken namen in aantal toe.

En met de sympathieken kwam de café-ziel in trek in de studentenmaatschappij. Want o, het is zoo heerlijk om een café-ziel te hebben. Nooit maakt zij het u lastig, maar toch geeft zij u de plezierige illusie dat gij een gevoelig, misschien zelfs wel artistiek mensch zijt, iemand „waar wat bij zit”, allesbehalve een „brut” maar toch ook vooral geen „intellectueel”.

Met behulp van hun café-ziel redeneeren de sympathieken hun scharrel- en dronkemanspartijtjes om tot iets goeds, met behulp van hun café-ziel doen zij zich soms ineens als nobel verontwaardigd voor, wanneer dat zoo in hun kraam te pas komt.

Een Verhaal.

Door alles en nog wat zou ik dit bijna vergeten hebben, maar misschien is er nog wel een enkele, die zich het begin wil herinneren en een weinig belangstelling over heeft voor de ontvangst, die onze vier ridders bij de goede Tempeliers (zijt gij van de levenswijze van de gewone Tempeliers, de ordinaire op de hoogte, welnu ge kunt u die der Goede wellicht al voorstellen) ten deel viel en deze ontvangst was zeer luisterrijk en vol jolijt, zooals ge zult zien.

HET KASTEEL DER GOEDE TEMPELIERS.

Toen zij nu alle vier juist op hetzelfde oogenblik aangekomen waren aan het slot, dat het doel van den nachtrit geweest was, blies een van hen, hij, wiens sierlijke gebaring zijn woorden steeds vergezelden, 4 maal op den hoorn, 4 keer een andere wijs ten teken dat er vier edele ridders het openen van de poort wenschten, waarna een hoofd door het poortluik kwam dat hun luid over den gracht iets toeriep en weer verdween.

Het slot lag strak en vol statigheid in het roerelooze water van de breede gracht, aan de maanzijde scherp verlicht, maar aan de oostkant zwart van schaduw en duisternis; door een rij vensters kwam roodachtig licht.

Na een korte wijl werd de poort geopend en de brug neergelaten, een ordelid dat door den wachter geroepen was, stond bij den ingang en noemde zich de ridder van ontvangst. Hij verzekerde hun een gastvrij onthaal en vroeg naar hun reis, naar ongehoopte ontmoetingen, die in tijd van oorlog zoo meer mogelijk waren en naar het land vanwaar zij heel kwamen. „Maar één vraag,” zei hij „moet ik vooral stellen, wil ik mijn plicht als ordelid niet verzuken en wilt gij binnengaan. Zijt gij rein van lijf en ziel? Wij zijn zeer gehecht aan onze gebruiken, wij staan op de strikte uitvoering ervan, zooals gij straks bemerken zult en wat gij ook wellicht weet, de geheele orde draagt als teken van kuisheid een gordel van hennep. Daar dit geen bezwaren opleveren kon, leidde hij al koutende de vreemdelingen naar het hoofdgebouw. „Gasten, gij hebt dezen dag goed uitgekozen. Juist zijn schier alle ridders uit den

Op kroegjoolen schetteren niet meer blaasgermanen. Een strijkje huilt zijn sentimenteel-sensueele klanken en de sympathieken luisteren en slaan geen stoelen stuk, want hun bloed kan niet meer koken.

En als het laat wordt en zij veel hebben gedronken gaan zij samen naar de bank in de biljartzaal en storten hun cafézielen uit. Veel tranen plengen zij van overgrote quasi-gevoeligheid.

En als zij hun quasi-verdriet aan elkaar hebben verteld voelen zij zich o zoo prettig, want 't staat zoo goed om droevige ervaringen aan vrienden te vertellen.

En de buitenwereld is tevreden, want er zijn geen bruten meer, en zij gedenkt met dankbaarheid de groote uitvinding van den grootsten aller sympathieken.

ALBRECHT.

STUDENTENBELANGEN.

Het Nederlandsch Studenten-Congres.

Aan de 2de kennisgeving van de commissie tot voorbereiding van het Nederlandsch Studenten-Congres dat van 29—31 Maart a.s. te Utrecht zal worden gehouden, zij 't volgende ontleend:

Het initiatief tot 't kongres is genomen met de grondgedachte dat aan hen, die in deze tijden hun studentenleven leiden bijzondere plichten zijn opgelegd.

Het kongres zal staan buiten 't karakter der Groot-Nederlandsche beweging, buiten pro- of kontra een of andere buitenlandsche mogendheid, buiten de binnenlandsche politiek.

Het beoogt versterking van de indrukken van dezen tijd, die met al zijn beproevingen den mensch weer aan de ware kern des levens herinnert, die hem afvoert van zijn holle jacht naar oppervlakkig genot.

In de Nederlandsche studentenwereld is nog veel te weinig gebleken van 't diepe besef dat we de geboorte meemaken van een nieuwe maatschappij, dat deze wereldoorlog ons heeft gebracht aan den drempel van een gansch ander tijdvak der wereldgeschiedenis.

Van 't besef vooral ook dat wij, die binnen enkele jaren 't groote leven zullen intreden, de geweldige maar mooie taak hebben ons land door de branding van den nieuwen tijd heen te leiden en het de plaats te bewaren waarop 't recht heeft.

omtrek en velen ver van hier, die zich Tempelier mogen noemen, saamgekomen om hier het festijn te vieren, dat ter eere van het verloten van onze jaarlijksche overgeschoten wijnvoorraad gehouden wordt. Het is een kostelijk feest. Maar gaat gij toch in de zaal, ik zal u brengen bij de opperheeren der orde.”

De zeer ruime feestzaal, waarin zij nu binnengingen, was rechthoekig en ging naar boven toe tot in de eiken overkapping van het dak, waar het rossige licht der toortsen, langs de wanden bevestigd, uitstierf in bruin. Zij was gevuld met luid rumoer, want in groote getale waren er de ordeleden bijeen, zeer uiteenlopend van uiterlijk. Er waren er van groote en van kleine gestalte, blond en bruin, ruw en ook van fijne zelfbewuste beschaving. Zelfs zaten tusschen hen een aantal mannen, die uit het verre oosten kwamen, blauwzwart van haarkleur en met bruine huid.

Fulco en Boudewijn werden met hun twee gezellen naar de tafel der 7 priors, de opperheeren der orde geleid, die aan een der korte zijde der zaal stond, door 6 waskaarsen verlicht. Maar zij verbaasden zich zeer, ziende als groot prior voor zich, niet den verwachte reus en geweldenaar, doch een klein oolijk knaapje, meer gelijkend op een schrandere muis, dan op een reus en elk vroeg zeker zichzelf af, hoe deze alleen al die ruwe en onbuigzame klanten den baas moest blijven.

Toch vertelde de ridder van ontvangst, toen zij bij hem gezeten waren en hij hun veel uitlei, dat dit nogal meeviel. Ja, hij vertelde hun bijkans alles.

„Die prior daar, rechts gezeten van den grootprior is uw aandacht zeer waard, het is heer Grootgeest tot Blootenbil. Voorwaar, ik zoude niet overdrijven, als ik zeide, dat zijn kwinkslagen gelijk klinkslagen op de billen eens knaaps zijn en ons lachen even luid als het geschreeuw van den geslagene. En hij, die lange figuur aan den anderen kant van den grootprior noemt zich Guldenspoor, daar zijn buidel zeer gevuld is, — de goede man laat er zich evenwel niet op voorstaan — ja, hij zijn goud zelfs op zijn hoofd draagt én daar hij zijn sporen zeker verdiende. Waarde gast, zulke mannen zijn het priorschap ten volle waard, bovenal waar hem het gewicht van die waardigheid en dat

De groote storm liet ons tot dusver vrijwel onaangetast. Dat mag voor ons slechts 'n reden zijn om met te meer kracht pal te staan, en met te meer nauwgezetheid de studie ter hand te nemen van al wat de positie van ons volk na den oorlog zal kunnen versterken.

We moeten op onze hoede zijn en door 't feit dat de Nederlandsche onzijdigheid geëerbiedigd bleef, onze waakzaamheid niet laten verslappen. Dit zou in de toekomst de noodlottigste gevolgen voor onze onafhankelijkheid meebrengen.

Daarom is 't streven van dit Nederlandsch Studenten-Congres zoo bij uitstek sympathiek. Het zal de studenten uit alle universiteitssteden van ons land tot elkaar brengen en meer diepte en kracht bijzetten aan de bewegingen die onder den invloed van dezen tijd in de studentenwereld zijn ontstaan.

Het zal ons voor eenige oogenblikken weg halen uit ons enge dagelijksche kringetje en ons een kijk geven op al wat er woelt in 't huidige studentengeslacht.

Nadere bijzonderheden omtrent programma en kosten van 't kongres zullen in de gebouwen der T. H. en elders worden bekend gemaakt.

Deelnemers (en vooral ook deelneemsters!) worden verzocht zich op te geven bij ondergeteekende.

DELFT, 19.3.'17.
Oostsingel 18.

H. G. C. COHEN STUART.

Nederlandsche Studenten-Congres.

2^{de} Kennisgeving.

De Commissie tot Voorbereiding van het Nederlandsch Studentencongres te houden van 29 tot 31 Maart a.s. te Utrecht, stelt er prijs op het volgende onder de aandacht der Nederl. Studenten te brengen:

De Commissie heeft zich bij het nemen van het initiatief tot bedoeld congres laten leiden door de gedachte, dat aan hen, die aangewezen zijn, in deze tijden hun studentenleven te lijden, bijzondere plichten worden opgelegd.

Dat zij toch voorbeschikt zijn tijdens een wereldgebeuren dat geen precedent in de lange eeuwen der geschiedenis kent, in een neutraal land, onder bevoorrechte omstandigheden, hun toekomstige vorming voor te bereiden.

Dat terwijl in de ons omringende landen de hoogste spanningen worden opgewekt, en een werkelijk of vermeend belang buiten den mensch zelf gelegen, de meest verborgen

op zijn hoofd niet duizelig en topzwaar maakt. Weer naast dezen is gezeten onze accurate door allen gevreesde priorfiskaal".

"Eilieve, zeg mij, heer gastheer, waardoor onderscheiden zich zij, in gindschen kring, die zoo geheel in houding van de overigen verschillen?"

"O, ik begrijp uw vraag volkomen. Deze ridders maken het grootste deel uit van de ouden onder ons, maar afgezien van den langeren tijd, dat zij de orde dienen, toonen zij iets zeer bijzonders en aparts. Deze wonderlijke waardigheid van gedrag, deze schoone wijze van luid spreken, deze prachtige zelfbewustheid men vindt ze alleen bij hen, en gij moogt niet meenen, dat zij veel geld of bijzondere gaven van geest of lichaam ervoor van noode hebben, neen, deze kunst is hun bezit als iets, dat aangeboren is. Zoo ontnam zij u de verbazing, wanneer gij om te noemen, door het luide tumult overtuigd, een barbierswinkel vol wanend, dus niet van meening om er binnen te gaan, slechts een van dezen er zoudet vinden, door barbier en gezellen, druk in de weer, geholpen. Zoo is dat kleine hinderlijke ventje daar een minder geslaagd voorbeeld van deze menschen, die gewichtige figuur er naast, met het donker bruine haar en het kostelijk zelfbewust gelaat, waardig als dat van een stadschepen, evenwel een zeer goed. Als het den laatste lust wijn te drinken, dan staan er steeds 3 knechts achter hem, een voor den beker, een met den wijn en een met een zijden vaatdoek, die de kleur van het nat heeft. Maar dit bijzondere, dat voor den drager er van de wereld open legt, als voor een halfgod en dat geleerde paters, die de oude talen kennen, met een grieksch woord „kackos" noemen, — te betreuren is het — wil niet goed op de jongeren overgaan, en ach, wellicht zal het karakter ervan over een verde van een eeuw geheel verdwenen zijn."

"Het bevreesdt mij, nu ik hier alles zoo zie, van u daar buiten die vraag gehoord te hebben; is..."

"Gij ziet zeker de enkele gemeene troniën, die hier tusschen ons te zien zijn en zeer schoon aan de galg zouden staan. Maar wat zal ik u hieromtrent en ook wat de meeste andere betreft, zeggen? Men kan een hennepen gordel vastknoopen, maar ook vaststrikken, niet waar!"

energiën aan den dag doet treden, in ons land het meeren-deel der studenten in passiviteit een egocentrisch bestaan blijven voeren.

Wanneer dergelijke historische oogenblikken door de opkomende geslachten in de landen om ons diep worden meegeleefd, en indrukken, ervaringen en krachten aan hen verleen, die hun heel toekomstig leven zullen beheerschen doch die omgaan buiten de bestaanskring der Nederlandsche studeerenden, dan zetelt daarin een groot gevaar.

Driedig zal het doel zijn dat het congres beoogt:

Versterking van de eenheid en saamhoorigheid van het opkomend geslacht.

Versterking van de indrukken die deze tijd met zijn krenkingen van 's menschen rechts- en waarheidsbewustzijn, maar met zijn grootheid van diep verborgen menselijke krachten maakt.

Versterking van het plichtsgevoel van het tegenwoordig Studentengeslacht met het oog op oeconomische en sociale omstandigheden en hun toekomstig treden in de zich opnieuw vormende samenleving.

Het congres zal staan buiten het karakter van de Groot-Nederlandsche beweging.

buiten pro- of contra een of andere buitenl. mogendheid, buiten de binnenlandsche politiek.

De Commissie kan zijn doel slechts bereiken wanneer alle Nederlandsche studenten hunne belangstelling en medewerking verleen. Zij doet nu een beroep op hen!

Namens de Commissie:

C. C. GISCHLER, Voorzitter.

W. SCHUURMANS STEKHOVEN, Secretaris.
Willem Barendzstraat 19, Utrecht.

3^{de} Kennisgeving.

Donderdag 29 Maart. — De deelnemers worden te Utrecht verwacht met den trein van 10.58 uit Amsterdam, 11.04 uit Rotterdam, den Haag, Delft en Leiden via Gouda; 12.25 uit Wageningen via Ede; 12.30 uit Groningen (D) en 12.58 uit Leiden (via recta).

Orde commissarissen aan den uitgang van het Centraal Station. Het Congresbureau zetelt van 11 uur tot kwart over één in „Hotel la Station" op het Stationsplein (gelegenheid tot betaling en het bekomen van alle inlichtingen); verder van 1.30 tot 2.30 bij de ingang van het Groot Auditorium (Poortje Domplein). Ingang voor officieele afgevaardigden Achter den Dom.

Terwijl dit alles gezegd werd, ging de plechtige ceremonie van het verloten zijn gang.

De grootprior leidde het ritueel, daarbij luide de ridders toeroepend, waarvan de meesten, de jongeren en vurigen vol aandacht in een groote kring voor de tafel der priors geschaard luisterden en bij elke nieuwe handeling werden de klokken geluid.

Zweeg hij weer, dan viel dadelijk met volle heldere stem de door wijn bedwelmde ridder van zang in, de schare toezingende een vroom lied. Deze ridder van zang was, hoewel blond, een fleurige Franschman, de Bellefleur, door zijn schoone vorm van hoofd ook bijgenaamd „Bonne du terre de la France", dartel in de rooskleurigheid van zijn jeugd. Onderwijl dronken de Tempeliers veel wijn en aten zij vele kostelijke spijzen, door de knechts om het hardst aangedragen en enkelen lalden slechts verwarde taal meer uit hun gezwollen monden. Maar het schoonst werd het toch, toen de plechtigheid geëindigd was. Zoodra geschiedde dit niet, of de uitgelatendste vreugde nam een aanvang, allen gingen opstaan en heen en weer loopen, de grootste zotteklap werd uitgebakt, de dwaaste bewegingen vertoond.

Maar Boudewijn deed niet mee. Hij sprak lang met de Oosterlingen, die de Fransche taal verstonden, over het land, de menschen en het Oosten en over vele andere dingen. Zij minachten het Westen zeer, zeiden dat de menschen hier minderwaardig waren, daar zij het fijne diepe gevoel misten, doch Boudewijn neerliggende na het feest met zijn 3 reismakkers in de kamer boven in het kasteel, waar voor hen nog ruimte om te slapen was, had alleen de gedachte overgehouden, dat de mannen van het Oosten wat bekrompen waren en zich niet in anderen zouden kunnen indenken.

De maan was nu achter wolken verdwenen zoodat de kamer geheel met donker gevuld was, de wind stak op, suizende langs het tot rust gekomen slot en toen de wachter van den toren het 4^e uur van den nacht blies, had de vroege lente van den avond weer plaats gemaakt voor een sombere regenstorm, alsof het November geweest was en niet voorjaar.

's Middags 2.30 Opening van het Congres door den voorzitter, de heer G. C. Gischler in het Groot Auditorium der Universiteit. De Eere-voorzitter, Prof. Dr. H. P. Damsté, Rector-Magnificus der Utrechtsche Universiteit, zal een inleidend woord spreken. Vervolgens zal Prof. Mr. J. de Louter uit Utrecht zijn toespraak houden over: De Student en het Internationalisme.

's Avonds 8 uur: Groot Studenten-cabaret in de kleine zaal van Tivoli.

Vrijdag 30 Maart. — Op de ochtendzitting aanvangende 10.30 in het Groot Auditorium spreekt Kapitein C. de Gelder Commandant der 1e school voor verlofsofficieren te Amersfoort; om 12.30 gemeenschappelijk noenmaal in het Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen (f2.— per persoon).

Het middagprogramma zal nog nader worden bekend gemaakt.

's Avonds 8 uur in de Groote zaal van Tivoli uitvoering van de Utrechtsche Studenten-Zangvereniging „Coers Lied” onder leiding van den heer Corn. A. Gadesloot, met medewerking van Mevr. B. Seroen en de heer Caro.

Zaterdag 31 Maart. — Op de ochtendzitting (aanvangende 10 uur in het Groot Auditorium) zal de heer J. A. Jonkman spreken over „Bijdrage tot bestrijding van de feilen der

Nederlandsche Studentenwereld”, en vervolgens de heer Raden Mas Soorjo Poetro over „Des Middelaars gedachte en de opvatting van het hoogste recht.”

Op de middagzitting (aanvangende 2 uur) in het Groot Auditorium zal Prof. Mr. C. A. Verrijn Stuart uit Groningen spreken over „De taak van den Student met betrekking tot de sociale en economische vragen van onzen tijd.”

Sluiting.

De prijs van deelname bedraagt f1.— voor leden van medewerkende, f2.50 voor leden van niet medewerkende Vereenigingen. Voor goede en goedkope logies zal worden gezorgd; bij opgave voor Maandagavond 26 Maart ook voor inkwartiering.

Men geve zich op aan 't Secretariaat (op de dubbele briefkaart die ieder ontvangt).

De Commissie van voorbereiding:

C. C. GISCHLER, Voorzitter. Mauritsstr. 14.

W. SCHUURMAN STEKHOVEN, Secretaris.

Willem Barentzstraat 19.

F. J. J. VAN RIJN, Penningmeester.

Donderstraat 56 bis, Utrecht.

(Zie verder Derde Blad).

ADVERTENTIEN.

Hôtel „CENTRAL”.

WIJNHAVEN 6-7.

Café-Restaurant 1e Rang.

OUDE DELFT 92.

Afzonderlijke Biljartzaal. Nieuwe Wilhelmina-Biljarts.

Zalen voor Vergaderingen, Déjeuners, Diners en Soupers.

Ook Diners bij abonnement. 5-7 uur Avonds-hotels à 70 cts.

≡ „AU FIGARO” ≡

G. KIELA. ☒☒ KAPPER.

Oude Delft 166.

Schuin tegenover Museum „Huis Lambert van Meerten”.

PAANAKKER & C^o.

BINNENWATERSLOOT 32.

TELEFOON 770.

GROOTE KEUZE IN:

Heeren-, Dames- en

Kinderschoenwerk.

Electrische Maat- en Reparatie-Inrichting.

OUDE DELFT 120. - DELFT.

Uitzending van Diners.

Jachtschotels - Nassi-Goreng.

Aanbevelend,

Oude Delft 120 :: Chr. F. RÜTER.

Net gedragen Heerenkleeding

wordt tegen hooge prijzen ingekocht door

I. VAN IJSSEL, Choorstraat 46, Delft.

Dagelijks aan huis te ontbieden.

VERSCHEENEN:

Handleiding tot het vervaardigen van Stereogrammen

(Anaglyphen)

DOOR

A. M. VAN DER WEL.

Prijs f 1,25.

Uitgave van de TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR. — DELFT.

— Binnenwatersloot 33. —

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

85 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 23 MAART 1917. No. 21.

VEREENIGINGSLEVEN.

Het Bestuur van het

Dispuutgezelschap G. I. O.

maakt bekend dat het ter gelegenheid van haar 4^{de}
Lustrum receptie zal houden a.s. Vrijdag den 23^{sten}
Maart, van 3—5 uur, Oostsingel 19.

A. N. V.

DR. RENÉ DE CLERCQ.

Als eerste levensteeken zal de verjongde Studenten-Afdeeling Delft van het Algemeen Nederlandsch Verbond op Maandag 26 Maart a.s. in de Kleine Concertzaal van Stads Doelen een lezing geven van Dr. René de Clercq.

Dr. René de Clercq is voor vele Delftenaren geen onbekende, daar hij reeds vroeger in Delft een lezing gehouden heeft. Voor hen is een opwekking, den 26^{en} naar de Kleine Concertzaal op te trekken, onnoodig; zij zullen niet op het appèl ontbreken. Maar voor de talrijke anderen, die nog nooit het genoegen hadden, de gloedrijke voordracht van De Clercq te hooren, zij hier vermeld, dat zoowel door de keuze der gedichten als door de wijze van voordragen het bijwonen van een lezing van René de Clercq tot een genot wordt, waaraan men later nog lang met plezier terugdenkt.

Dr. René de Clercq is een Vlaming en uit zijn gedichten kan men dit dadelijk proeven. Soms zijn ze treurig, soms vroolijk, echter steeds luchtig, nooit gewichtig of zwaar op de hand. Zijn gedichten maken echter niet alleen in Vlaanderen veel opgang. Neen, zij hebben de groote verdienste, ondanks hun Vlaamsch karakter, ook den Noord-Nederlander in hooge mate te boeien. Een aantal zijner gedichten zijn getoonzet, o.a. verscheidene door Hullebroeck, wat hun eerst recht groote populariteit heeft verschaft.

Wie kent niet: „Aan het Kantkussen”, „Het Weverslied”, „De Bietebauw”, „Ik ben van den buiten”, „Moederke alleen?”

Behalve uit den bundel „Gedichten”, waartoe bovenstaande gedichten behooren, zal Dr. René de Clercq ook lezen uit de bundels: Toortsen, Uit de Diepten, De zware Kroon, De Noodhoorn en Van Aarde en Hemel, welke voor de meesten minder bekend zijn, deels, omdat ze nieuwer zijn, deels, omdat daaruit niet zooveel liederen in toonzetting zijn gebracht.

Het is misschien niet onaardig, een en ander uit het leven van Dr. René de Clercq mee te deelen.

Hij werd in 1877 te Deerlijk geboren, studeerde eerst in de bisschoppelijke colleges te Thielt en te Kortrijk, daarna aan de Hoogeschool te Gent; promoveerde hier in 1902 tot doctor in de Germaansche philologie en was achtereenvolgens leeraar aan het stedelijk college te Nijvel, aan het Koninklijk Athenaeum te Oostende en sinds 1906 aan het Athenaeum te Gent. Hij nam steeds een werkzaam aandeel in de Vlaamsche Beweging; van zijn liefde voor zijn Koning gaf hij echter blijk in zijn „Loflied op Koning Albert.”

Door den oorlog ertoe gebracht, naar ons land te vluchten, gaf hij het strijden voor de rechten van zijn volk niet op. Door zijn schrijven in „De Vlaamsche Stem” ontstemde hij echter de Belgische regeering en hij werd van zijn leeraarspost ontheven.

Het is voor ons, Noord-Nederlanders, steeds lastig, partij te kiezen in de stroomingen onder de Vlamingen, maar, men moge over zijne handelingen denken, zooals men wil, de ernstige wil van Dr. René de Clercq, steeds te handelen, zooals het hoogste belang van zijn volk dat eischt, mag niet in twijfel getrokken worden.

Om velen in de gelegenheid te stellen, met zijn interessante persoonlijkheid kennis te maken, heeft het bestuur van de Studenten-Afdeeling Delft van het A. N. V. besloten, de lezing van Dr. René de Clercq voor alle ingeschrevenen aan de T. H. kosteloos toegankelijk te stellen.

B.

D. S. E. V.

Het Bestuur der Delftsche Studenten Ethische Vereeniging is als volgt samengesteld:

A. J. Odinot,	Voorzitter.
D. A. Schreuder,	Vice-Voorzitter.
R. A. Wolterbeek Muller,	1e Secretaris.
	(Oostsingel 19).
Mej. C. M. Jelgersma,	2e Secretaresse.
Mej. E. Smit,	Penningmeesteresse.

Snjeuntojounsselskip „Frisia”.

It is dochs mar spytich dat wy fen ús omkes sa'n bytsje to sjen krije. Snjeun wier der wrammels net ien op'e gearkomste, en sa moast de foarsitter allinnich mei de berntsjes omtôgje. It sprekt fensels dat dy berntsjes sadwaende yn-kennich bliuwe en nea ta nonmele, froede leden fen us âlde selskip opwaeksje scille. It wier oars wol in noflike joun, ek al troch dat ald-berntsje Jan in pear ungetiiders ophelle het. Der wier sels in Greenslâuner by, mar dochs is it sonder moardsjen ouroun, healwei fjouweren sawhet.

De Foarsitter,

JAN SCHEPERS.

INGEZONDEN.

Aan den Heer B. D. H. Tellegen.

Met belangstelling namen we kennis van het schrijven van den Heer Tellegen in het vorige nummer van het S. W.

Voor zoover het ons mogelijk is, zullen we gaarne zijn weetgierigheid bevredigen, al achten we het niet waarschijnlijk, dat den Heer Tellegen enkele uitdrukkingen, meer voor intiem kring bestemd, hierdoor duidelijk zullen worden.

De Heer Tellegen is, naar hij zegt, met het nieuwe streven van den Bond vrijwel bekend. Het zal hem dan ook wel duidelijk wezen, dat er in den Delftschen Studentenbond personen van de meest uiteenlopende opvattingen kunnen worden opgenomen en dat in het algemeen naar verdraagzaamheid, zoowel binnen als buiten den Bond zal gestreefd worden. In dit verband moet ook de vingerwijzing van den Voorzitter worden beschouwd om met het overwegen van een fusie met andere corporaties voorzichtig te zijn, daar in dat geval juist het specifiek onafhankelijke karakter van den Bond zou kunnen verloren gaan. Hoe die fusie kan wezen, zal voor de leden van den D. S. B. al een even groot raadsel zijn als voor den Heer Tellegen. Dat „de tijden nog niet rijp zijn” voor een eenheid der Studentenmaatschappij, door samensmelting van bestaande Studentenvereeningen zal de Heer Tellegen wel met ons eens wezen, daar een fusie van den D. S. B. bijvoorbeeld met het Delftsche Studentencorps wel onmogelijk zal zijn, zoolang het Corps blijft volharden in de niet-erkenning van den Bond!

Wat het kennen en begrijpen van de verschillen betreft, dit is geheel in overeenstemming met de ruimere opvattingen die in den laatsten tijd bij den Bond ingang hebben gevonden.

Hoe de Heer Tellegen de hierop volgende aangehaalde woorden in zijn schrijven als een insinuatie aan het Corps zou kunnen opvatten, klinkt ons zeer vreemd. Een dergelijke onderstelling moet op leden van den D. S. B. een minder vriendelijken indruk maken. We nemen gaarne aan, dat de Heer Tellegen deze uitlating niet als zoodanig heeft bedoeld, maar kunnen ons niet begrijpen in welk opzicht hij de woorden van den Voorzitter weinig doordacht kan vinden.

Met deze woorden is niet meer bedoeld, dan er mee gezegd is. Als de Heer Tellegen ze in hun oorspronkelijk verband nog eens wil overlezen, zal hij bemerken, dat er alleen wordt gezegd, waarnaar de D. S. B. streeft; andere vereeningen worden er buiten gelaten.

Omtrent de laatste vraag kunnen we het volgende opmerken:

- 1°. dat de breuk van een Katholiek met zijn Kerk veel grooter is dan van een student met zijn vereeniging;
- 2°. dat in den tijd van afscheiden de groentijd nog niet was verzacht, maar dat dit iets van lateren datum is.

Het beeld lijkt ons in zooverre juist, dat het ééne een verkleinde reproductie is van het andere, hetgeen voor een beeld geen bezwaar kan zijn en zelfs voor de meeste beelden het geval is. Het gebruiken van een beeld hangt overigens af van den persoonlijken smaak.

Hoe men door ontwijken het „du choc des opinions jaillit la vérité” wil bewerkstelligen? Dit lijkt ons een vrijwel onuitvoerbaar probleem. Maar waar is er in dit verband

sprake van ontwijken van meeningen? Het zich nauwer aaneensluiten van eensdenkenden zal tengevolge hebben dat de „choc des opinions” des te heftiger zal plaats hebben. De Heer Tellegen merkte immers al op, dat de groentijd nog al verzacht is?

We hopen dat de Heer Tellegen zoo volledig mogelijk op zijn vragen is ingelicht en dat hij nog meerdere malen van zijn belangstelling in Bondsangelegenheden zal blijk geven.

G. J. DE GLEE.

STUDIEBELANGEN.

Door de Centrale Commissie voor studiebelangen is het volgende schrijven gericht aan den Voorzitter der Tweede Kamer der Staten Generaal:

De Centrale Commissie tot behartiging van de studiebelangen der ingeschrevenen aan de T. H., omvattende de faculteitsverenigingen Practische Studie, Leeghwater, William Froude, Electrotechnische Vereeniging, Technologisch Gezelschap, Mijnbouwkundige Vereeniging, betuigt hiermede hare instemming met het voorstel van wet tot wijziging van de Hooger Onderwijswet, en wel ten einde aan de getuigschriften van met goed gevolg afgelegd eindexamen van de hogere burgerscholen met vijfjarigen cursus en aan de door de wet daarmee gelijkgestelde examens de bevoegdheid te verbinden tot het afleggen der examens in de faculteiten der geneeskunde en der wis- en natuurkunde aan de universiteiten.

Zij doet dit zeer in 't bijzonder met 't oog op het feit dat a. s. chemici zich meer en meer gaan bekwamen aan de T. H. met het gevolg dat in de laboratoria aldaar geen plaats genoeg is, terwijl de laboratoria aan de Rijksuniversiteiten slechts weinig bezocht zijn.

Namens de Commissie:

w.g. A. G. DRIESSEN, *President.*

w.g. J. B. DUMONT, *Secretaris.*

Door de Centrale Commissie is het volgende ontwerp-reglement opgesteld:

Ontwerp-regeling der organisatie ter behartiging der studiebelangen der ingeschrevenen aan de Technische Hoogeschool.

Art. 1.

De behartiging van de Studiebelangen berust bij de vakverenigingen: Practische Studie, Leeghwater, William Froude, Electrotechnische Vereeniging, het Technologische Gezelschap, de Mijnbouwkundige Vereeniging en de Vereeniging tot het uitgeven van beknopte handleidingen bij het onderwijs aan de Technische Hoogeschool, wier samenwerking plaats vindt in de Centrale Commissie ter behartiging van de studiebelangen der ingeschrevenen aan de Technische Hoogeschool te Delft.

Waar in dit reglement of publicatiën van de Centrale Commissie ter behartiging van de studiebelangen der ingeschrevenen aan de Technische Hoogeschool te Delft over Centrale Commissie wordt gesproken, wordt bedoeld de Centrale Commissie voor Studiebelangen, als in alinea 1 van dit artikel nader is omschreven.

De studiebelangen, de afdeeling der algemeene wetenschappen betreffende, worden behartigd door de Centrale Commissie.

De Centrale Commissie zal, voor zoover zij daartoe bevoegd is, een enquête kunnen instellen, de studie aan de Technische Hoogeschool betreffende.

Art. 2.

a) In de Centrale Commissie heeft zitting een bestuurslid van elk der aangesloten vereenigingen.

b) Uit haar midden benoemt zij een Secretaris-Penningmeester.

c) De Voorzitter, benoemd door de Centrale Commissie, mag geen bestuurslid van één der aangesloten vereenigingen zijn.

d) Oud-leden der Centrale Commissie kunnen na toestemming der commissie een vergadering der Centrale Commissie bijwonen. Zij hebben daarin een adviseerende stem.

Art. 3.

De besturenvergadering is de vergadering van de besturen der aangesloten vereenigingen. Zij wordt belegd door de Centrale Commissie op haar eigen initiatief of op

het verzoek van één der besturen, binnen 7 dagen na indiening daarvan.

De Centrale Commissie en elk bestuur hebben in die vergadering het recht elkaar te interpelleeren.

Art. 4.

Van de besturenvergadering bestaat beroep op de „Algemeene Vergadering”.

Art. 5.

De algemeene vergadering is de vergadering van de leden van alle aangesloten vereenigingen.

Zij wordt belegd door de Centrale Commissie op haar eigen initiatief, op het verzoek van de besturenvergadering, van het bestuur eener vakvereniging, of van 20 leden der aangesloten vereenigingen binnen 14 dagen na dit verzoek.

De Centrale Commissie is aan de algemeene vergadering volledige verantwoording schuldig; in deze vergadering hebben de leden der aangesloten vereenigingen het recht de Centrale Commissie te interpelleeren.

Art. 6.

a) In de Centrale Commissie wordt hoofdelijk gestemd.

De afgevaardigde van de Handleidingenvereeniging heeft een adviseerende stem.

Staken de stemmen, zoo beslist de voorzitter.

b) In de besturenvergadering wordt bestuursgewijze gestemd, met dien verstande, dat elk bestuur zooveel stemmen uitbrengt als het ledenaantal zijner vereeniging volledige tientallen bedraagt; de voorzitter van de Centrale Commissie en het bestuur van de Handleidingenvereeniging hebben adviseerende stemmen.

c) In de algemeene vergadering wordt hoofdelijk gestemd.

d) In een vergadering wordt besloten bij meerderheid der geldig uitgebrachte stemmen. Blanco stemmen worden als niet uitgebracht beschouwd.

e) Indien in een algemeene vergadering of besturenvergadering de stemmen staken, zal binnen 14 dagen wederom een vergadering worden uitgeschreven, staken dan weer de stemmen, dan heeft de Centrale Commissie een beslissende stem.

Art. 7.

Elk vakverenigingsbestuur bespreekt in zijn vergadering de studiebelangen van zijn afdeeling, en geeft bij monde van zijn afgevaardigde hiervan kennis aan de Centrale Commissie welke voor afwikkeling der zaken zorg draagt.

Zaken, meer dan één afdeeling betreffende worden besproken door de betrokken besturen en daarna behandeld door de Centrale Commissie.

Wanneer naar aanleiding van dit artikel geschil ontstaat over de wijze van behartiging der studiebelangen is beroep van de betrokken partijen op de besturenvergadering mogelijk, welk beroep dan binnen 4 × 24 uren na het gerezen geschil meegedeeld moet zijn aan den voorzitter der Centrale Commissie of diens plaatsvervanger, welke dan voor het bijeenroepen van een besturenvergadering zorg draagt. Zoolang door deze vergadering nog geen uitspraak is gedaan, mag door de betrokken partijen slechts in spoedeisende gevallen worden opgetreden.

Art. 8.

De Centrale Commissie komt bijeen minstens éénmaal per maand en bovendien telkenmale wanneer één van zijn leden het wenscht.

Art. 9.

Zowel een algemeene vergadering als een besturenvergadering moet minstens 4 dagen van te voren met vermelding der te behandelen punten, worden aangekondigd, de eerste door bekendmaking op de gebruikelijke plaatsen, de tweede door aanschrijving aan de voorzitter der Centrale Commissie en der besturen.

Onder „gebruikelijke plaatsen” worden verstaan de aanplakborden in:

Het hoofdgebouw der Technische Hoogeschool.

Het gebouw voor Scheikunde.

De voormalige Indische Instelling.

De gebouwen aan de Verversdijk.

Het gebouw van Werktuigbouwkunde, Scheepsbouwkunde en Electrotechniek.

Het instituut van Mijnbouwkunde.

Zowel een algemeene vergadering als een besturenvergadering mag niet gehouden worden in de vacaties of op één der acht aan een vacatie voorafgaande of daarop volgende dagen. De zomervacantie wordt geacht te beginnen tegelijk met het propaedeutisch examen vóór de officieele zomervacantie, en wordt geacht te eindigen op den eersten dag der inschrijving aan de Technische Hoogeschool; de andere vacaties worden geacht te beginnen en te eindigen tegelijk met de officieele vacaties der Technische Hoogeschool.

Art. 10.

Een besturenvergadering wordt belegd door de Centrale Commissie op haar eigen initiatief of op verzoek van één dier besturen of een 20-tal leden der aangesloten vereenigingen binnen 14 dagen na dit verzoek.

Zoodanige vergadering kan slechts bindende besluiten nemen in zaken, waarvoor in art. 7 is voorgeschreven behandeling door de Centrale Commissie en het betrokken bestuur, resp. de betrokken besturen, in onderling overleg.

Art. 11.

Voorstellen en moties, schriftelijk en onderteevend minstens 5 dagen vóór een vergadering bij de Centrale Commissie ingediend, door: voor een algemeene vergadering een lid der aangesloten vereenigingen, en voor een besturenvergadering een lid van één der besturen, moeten door de Centrale Commissie vóór de desbetreffende vergadering worden aangekondigd en daar in behandeling worden gebracht.

Zijn bovenvermelde voorstellen en moties minder dan 5 dagen vóór een vergadering ingediend, dan moeten zij in behandeling genomen worden, indien ze vallen onder de punten op de aankondiging van de betreffende vergadering vermeld.

Art. 12.

Van een in te dienen voorstel zendt de betrokken vereeniging een afschrift aan de Centrale Commissie en de andere vereenigingen.

Art. 13.

De voorstellen worden zooveel mogelijk gepubliceerd in de organen van de Centrale Commissie voor studiebelangen, het Studenten-Weekblad en het Technisch Studenten-Tijdschrift.

Art. 14.

De besturen der vakvereenigingen brengen telkenjare vóór 1 Oct. aan de Centrale Commissie een verslag uit over hun werkzaamheden in verband met de behartiging der studiebelangen over het loopende cursusjaar.

De Centrale Commissie behandelt in een afzonderlijk verslag alle zaken van algemeenen aard, geeft hierin een beschouwing over de gesteldheid der studiebelangen aan de Technische Hoogeschool en een zakelijk rapport over colleges en oefeningen.

Dit verslag moet gepubliceerd worden in het Studenten Weekblad en het Technisch Studenten Tijdschrift, ter opname toegezonden aan de almanakken van het Delftsch Studenten-Corps, de Delftsche Vrouwelijke Studenten-Vereeniging en de Delftsche Studenten-Bond, en kan zoo noodig gepubliceerd worden in de jaarboeken der aangesloten vereenigingen.

Het verslag wordt toegezonden aan het College van Curatoren, den Senaat en alle Docenten aan de Technische Hoogeschool.

Art. 15.

Indien de Centrale Commissie dit voor een goede behartiging der studiebelangen wenschelijk acht, kan zij de hulp aanvaarden van, of samenwerken met een of meer andere lichamen en personen.

Art. 16.

Het huishoudelijk reglement der Centrale Commissie en de reglementen der aangesloten vereenigingen mogen geen bepalingen bevatten in strijd met deze regeling.

Art. 17.

De afgevaardigde naar de Centrale Commissie is belast met het verband tusschen de Centrale Commissie en zijne vakvereeniging.

Art. 18.

De algemeene vergadering en de besturen-vergadering worden geleid door den voorzitter der Centrale Commissie of diens plaatsvervanger.

Art. 19.

De besturenvergadering, welke jaarlijksch minstens éénmaal belegd wordt, zal ter goedkeuring worden voorgelegd de verantwoording voor de uitgaven van de Centrale Commissie gedurende het afgelopen jaar.

De vereenigingen dragen bij in verhouding tot hun ledental.

Art. 20.

Wijzigingen in deze regeling mogen slechts geschieden bij besluit der besturenvergadering.

Art. 21.

Een exemplaar dezer regeling wordt voor éénmaal verstrekt aan alle ingeschrevenen der Technische Hoogeschool en verder telken jare aan hen, die zich voor de 1e maal doen inschrijven.

Van elke in deze regeling aangebrachte wijziging wordt een exemplaar aan de leden der aangesloten vereenigingen verstrekt.

Art. 22.

De organen van de Centrale Commissie zijn het Studenten Weekblad en het Technisch Studenten Tijdschrift; de Centrale Commissie zal zooveel mogelijk daarin, benevens op de gebruikelijke plaatsen hare mededeelingen en berichten publiceren.

Art. 23.

In gevallen waarin niet is voorzien, besluit de Centrale Commissie, behoudens hare verantwoordelijkheid aan de besturenvergadering.

Art. 24.

Bij ontbinding van de Centrale Commissie vervallen hare bezittingen aan de afdeling der algemeene wetenschappen.

Art. 25.

Deze regeling treedt in werking den 1917.
Aldus aangenomen op de Besturen-Vergadering van . .
. Februari 1917.

Toelichting.

Art. 2a. Aan ieder bestuur wordt overgelaten wien het aan wil wijzen voor de studiebelangen en hoe.

Art. 6b. Bij de regeling dat elk bestuur 1 stem in de vergadering had, hebben de kleine vakvereenigingen een invloed die niet geëvenredigd is aan het aantal belanghebbenden dat achter hen staat. De Handleidingen Vereeniging en de Centrale Commissie hebben slechts adviseerende stemmen, omdat de vakvereenigingsbesturen tezamen alle aangeslotenen reeds vertegenwoordigen.

Art. 7 al. 1. Op deze wijze blijft een goed centraal archief bestaan.

Art. 8. Nadere uitwerking in een huishoudelijk reglement van de Centrale Commissie.

Art. 12. Dit verlicht het werk den Centrale Commissie-secretaris.

Art. 15. Hierdoor kunnen alle belanghebben hun meening uiten.

Op- en aanmerkingen worden gaarne ingewacht bij den secretaris.

De President:

CL. G. DRIESSEN.

De Secretaris:

J. B. DUMONT,
Simonsstraat 60.

ERRATA.

Door een misverstand is het verslag van de Vereeniging „Euphonia” in 't. S. W. van 8 Maart j.l. geplaatst onder 't hoofd: „Delftsche Studentenbond”. Wij ontvingen echter bericht dat Euphonia geen onder-vereeniging is van de D. S. B.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Afdeling der Scheikundige Technologie.

De Voorzitter van de Afdeling der Scheikundige Technologie van de Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het examen voor Scheikundig Ingenieur, dat zal worden afgenomen in Juli 1917, zich daartoe schriftelijk moeten aanmelden vóór den 1sten April e.k.

De aanmelding behoort vergezeld te gaan van het Candi-daatsdiploma en te worden geadresseerd:

„Den Heere Secretaris van de Afdeling der Scheikundige Technologie, Westvest 24, Delft.”

Formulieren voor aanmelding zijn verkrijgbaar bij den Technischen Boekhandel van J. Waltman Jr., te Delft.

Mededeelingen.

Bij Kon. Besluit van 19 Februari 1917, No. 36, is met ingang van 1 Augustus 1917, op zijn verzoek eervol ontslag verleend aan S. G. Everts c. i., als hoogleeraar aan de Technische Hoogeschool te Delft, onder dankbetuiging voor de bewezen diensten.

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 28 Februari 1917, No. 2683¹, Afdeling O., is met ingang van 1 Maart 1917 aan H. Zanstra op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de Technische Analyse aan de Technische Hoogeschool te Delft, terwijl voor het tijdvak van 1 Maart tot en met 31 Augustus 1917 als plaatsvervanger is benoemd H. W. Mauser Jr., Spoor singel 68, Hof van Delft.

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 28 Februari 1917, No. 2683², Afdeling O., zijn voor het tijdvak van 1 Maart tot en met 31 Augustus 1917 benoemd tot assistent buiten bezwaar van 's Rijks schatkist aan de Technische Hoogeschool te Delft, voor de Scheikundige Technologie H. Zanstra, Oude Delft 79 en J. G. J. H. Ex, Oude Langendijk 4 te Delft.

AGENDA.

DEN HAAG.

- 23 Maart. Princesse-Schouwburg. 8 u. Kon. Ver. Het Ned. Tooneel. Kwakzalvers.
Theater-Verkade. 7½ u. Prof. Bernhardt.
Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen. 7½ u. Fransche Opera. (Populaire voorstelling) Louise.
Kon. Schouwburg. 8 u. Die Haghespelers. Caroline.

ROTTERDAM.

- 23 Maart. Groote Schouwburg. 8 u. N. V. Rotterdamsch Tooneel. Het paard van Troje.
Tivoli Schouwburg. 8 u. Comedie Française L'amour veille.

ADVERTENTIEN.



≡ De Economische ≡ Toekomst van Nederland

door Z. E. MINISTER TREUB.

INHOUDSOPGAVE:

Inleiding; De kosten van den oorlog; Vaagheid omtrent de dekking der krijgskosten; Het economisch verlies der neutralen; België en Nederland; Warenrijzen na den oorlog; Voorbereidingen van belligerenten voor den economischen strijd; Hun toekomstidealen omtrent de inwendige industriele organisatie; Hun verhoogde belangstelling in den landbouw; De vermoedelijke terugslag van den oorlog op onzen landbouw; Onze scheepvaart en onze spoorwegen; De concentratie van ons bankwezen; Kapitaal en arbeid; Bevordering onzer nijverheid van staatswege; Reorganisatie van het departement van Landbouw, Nijverheid en Handel; Onze industriele expansie; Moederland en koloniën; Besluit.

Bovenstaand werk is aangekondigd spoedig te zullen verschijnen.

Prijs ingenaaid f 2.50, gebonden f 3.—.

Bestellingen worden gaarne ingewacht bij de

Technische Boekhandel en Drukkerij J. Waltman Jr.

Binnenwatersloot 33, Delft.

